

A beginning is the time for taking the most delicate care that the balances are correct. This every sister of the Bene Gesserit knows. To begin your study of the life of Muad'Dib, then, take care that you first place him in his time: born in the 57th year of the Padishah Emperor, Shaddam IV. And take the most special care that you locate Muad'Dib in his place: the planet Arrakis. Do not be deceived by the fact that he was born on Caladan and lived his first fifteen years there. Arrakis, the planet known as Dune, is forever his place. -from "Manual of Muad'Dib" by the Princess Irulan

IN THE week before their departure to Arrakis, when all the final scurrying about had reached a nearly unbearable frenzy, an old crone came to visit the mother of the boy, Paul.

It was a warm night at Castle Caladan, and the ancient pile of stone that had served the Atreides family as home for twenty-six generations bore that cooled-sweat feeling it acquired before a change in the weather.

The old woman was let in by the side door down the vaulted passage by Paul's room and she was allowed a moment to peer in at him where he lay in his bed.

By the half-light of a suspensor lamp, dimmed and hanging near the floor, the awakened boy could see a bulky female shape at his door, standing one step ahead of his mother. The old woman was a witch shadow—hair like matted spiderwebs, hooded 'round darkness of features, eyes like glittering jewels.

"Is he not small for his age, Jessica?" the old woman asked. Her voice wheezed and twanged like an untuned baliset.

Paul's mother answered in her soft contralto: "The Atreides are known to start late getting their growth, Your Reverence."

"So I've heard, so I've heard," wheezed the old woman. "Yet he's already fifteen."

"Yes, Your Reverence."

"He's awake and listening to us," said the old woman. "Sly little rascal." She chuckled. "But royalty has need of slyness. And if he's really the Kwisatz Haderach ... well"

Within the shadows of his bed, Paul held his eyes open to mere slits. Two bird-bright ovals—the eyes of the old woman—seemed to expand and glow as they stared into his.

"Sleep well, you sly little rascal," said the old woman. "Tomorrow you'll need all your faculties to meet my gom jabbar."

And she was gone, pushing his mother out, closing the door with a solid thump.

Paul lay awake wondering: *What's a gom jabbar?*

In all the upset during this time of change, the old woman was the strangest thing he had seen.

Your Reverence.

And the way she called his mother Jessica like a common serving wench instead of what she was—a Bene Gesserit Lady, a duke's concubine and mother of the ducal heir.

Is a gom jabbar something of Arrakis I must know before we go there? he wondered.

He mouthed her strange words: *Gomjabbar... Kwisatz Haderach.*

There had been so many things to learn. Arrakis would be a place so different from Caladan that Paul's mind whirled with the new knowledge. *Arrakis—Dune—Desert Planet.*

A kezdet az az időszak, amelyben a legnagyobb odafigyeléssel győződünk meg az egyensúly tökéletességéről. Ez a tétel a Bene Gesserit minden nővére számára ismert. Hogy kutatásodba Muad'Dib életéről belekezdj, először is el kell helyezned megfelelő idejében a történelemben: IV. Shaddam, Padishah császáranak 57. évében jött világra. Ezen felül mindeneknél fontosabb Muad'Dib térbeli elhelyezése az akkori univerzumban: Arrakis bolygóján. Semmiképp se tévesszen meg az a tény, miszerint Caladan bolygóján született és életének első 15 évét ott élte le. Arrakis, a bolygó, mely a történelem ezredein keresztül Dűneként tűnt ki a többi bolygó sorából, ez lesz örök otthona. - "Muad'Dib: Útmutató" – részlet Irulan hercegnőtől

Az Arrakis felé indulást megelőző héten, mikor a végső fel-alá rohangálás folyamatos jelenléte már elviselhetetlenné vált, egy öreg banya érkezett a kastélyba, látni akarta a fiú, Paul anyját.

Meleg éjszaka volt akkor a Caladani Kastélyban, ama ősi kőhalomban, mely otthont adott az Atreides ház immár 26 generációjának. Sugárzott belőle az a hűvös, megnyugtató érzés, amely az időjárás megváltozta előtt mindig jellemző rá.

Az öreg hölgy a mellékajton jött be, majd lement a páncélozott járaton Paul szobájához, így egy pillanatra megadatott neki, hogy végigmérje az ágyban fekvő ifjút.

A halvány, majdnem a padló magasságában húzódo függőlámpa félhomályában a megébredt fiú csak egy homályos női alak körvonalát tudta kivenni, ami az ajtónál állt, egy lépésre az anyjától. Az öreg hölgy valóban boszorkányként hatott a sötétben: gyúrt, pókhálószerű haj, fejébe húzott köpönyeg, sötét vonások, szemei akár a csillogó ékkövek.

"Nem túl kicsi a korához képest, Jessica?" kérdezte az öreg hölgy. Hangja zihált és csikorgott, akár egy hangolatlan baliset* húrjai.

Paul anyja a saját selymes, kontraalt hangján felelt: "Az Atreidesek köztudottan későn érik el való méretüket, Tisztelendőanya."

"Tudok róla nagyon jól." zihált az öreg hölgy. "De mégis 15 esztendő."

"Igen, Tisztelendőanya"

"Ébren van, kihallgatja a beszédünket," mondta az öreg hölgy. "Ravasz kis gazember." mondta enyhén nevetve. "De a királyi vérnek kell a ravaszság. És ha valóban ő a Kwisatz Haderach..."

Megbújva az ágya árnyékában, Paul alig résnyire kinyitotta a szemét. Két vakító ovális – az öreg hölgy szemei – mintha egyre nőttek és ragyogtak volna, ahogy saját szemeibe bámultak.

"Aludj jól, te ravasz kis gazember." mondta. "Holnap minden tudományodra szükséged lesz, hogy szembenézz a gom jabbarral."

Majd eltűnt, kitolta magával az anyját, és az ajtó határozott, de tompa koppanással bezárult.

Paul éberem feküdt, merengett: *Mi az a gom jabbar?*

A mostani változás közötti sok furcsaság közül ez volt az eddigi legkülönösebb, amit látott.

Tisztelendőanya.

És ahogy a saját anyját úgy hívta, mintha csak egy közönséges szolga lenne, s nem úgy, mint aki valójában. – egy Bene Gesserit nővér, egy herceg ágyasa és a királyi várományos anyja.

A gom jabbar valamiféle Arrakis-szal kapcsolatos dolog, amiről tudnom kéne, mielőtt megérkeznénk? tűnődött

Eltátogta a különös szavakat: *Gomjabbar... Kwisatz Haderach* Rengeteg új dolgot kell tanulnia. Arrakis olymértékben különbözik Caladantól.

Paul elméje kavargott az új tudástól: *Arrakis – Dűne – A Sivatagi Bolygó*

*baliset: A Tleilaxu klán által kifejlesztett és elterjesztett ősi húros hangszer.